

Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за административните нарушения и наказания

[линк към консултацията](#)

Информация

Откриване / Приключване: 08.01.2020 г. - 07.02.2020 г. Неактивна

Номер на консултация: #4821-К

Област на политика: Архив - Държавна администрация

Тип консултация: Закон

Вносител: Министерски съвет и неговата администрация

Тип носител: Национално

Проектът на Закона за изменение и допълнение (ЗИД) на Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) има за основни цели осъвременяване на уредбата на някои традиционно съществуващи институти в областта на административното наказване – маловажния случай на нарушение, давността, резолюцията за прекратяване, възобновяването на производството; създаване на нови възможности за приключване на административнонаказателното производство в кратки срокове; ускоряване на събирането на публичните държавни вземания; повече превантивни антикорупционни мерки при осъществяване на контролната и санкционна дейност на администрацията –само писмена форма на предупреждението, разширяване кръга на лицата, които могат да искат възобновяване на производството, законово установени изисквания за съдържанието на резолюцията и др.; създаване на ефективни правни гаранции за правото на защита на гражданите в извънсъдебната фаза на производството и други. Гражданите, едноличните търговци и юридическите лица с наложени глоби или имуществени санкции, ще могат да платят само 80 на сто от сумата, посочена в наказателното постановление, ако го направят в срока на обжалване. Възможността за намалено плащане на глобата цели повишаване на събираемостта, навременност на санкцията и облекчаване на съдилищата от голям брой дела, тъй като при плащането в намален размер няма да може да се обжалва размерът на наложената санкция. Предвижда се обаче наказателното постановление да може да се обжалва по отношение другото по вид административно наказание, ако има наложено такова наред с глобата или относно отнети вещи в полза на държавата. Самият нарушител ще избира дали да се възползва от плащане на глобата или имуществената санкция

в намален размер или да обжалва пред съда цялото наказателно постановление. Въвежда се и т.нар. споразумение, което ще позволи приключване на административнонаказателното производство в кратки срокове. Наказващият орган е длъжен да разясни на лицето за правните възможности и последици от споразумението. То се съставя в писмена форма между страните и се издава вместо наказателно постановление. При сключването му е предвидено намаляване на размера на глобата или имуществената санкция - в размер на 70 % от минимума, предвиден за извършеното нарушение, а когато в закона не е предвиден минимум - по договаряне между страните, но не повече от 70 % от половината от максимума. Споразумение няма да може да се сключи в четири случая: за повторно извършено нарушение, която нарушението не попада в дефиницията за повторност по силата на специален закон; за нарушение, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на акт, с който на нарушителя е наложено административно наказание или е издадено предупреждение за нарушение от същия вид; когато деянието съставлява престъпление; когато признанието на нарушителя не се подкрепя от материалите по преписката. Споразумението е окончателно и има последиците на влязло в сила наказателно постановление. Сумата се заплаща в 14-дневен срок от сключването, а в случай, че не бъде заплатена, наказващият орган обявява, че не е постигнато споразумение и издава наказателно постановление. Законопроектът създава ефективни правни гаранции за защитата на гражданите в извънсъдебната фаза на процеса чрез обжалваемост на всички актове, които могат да засегнат правата и законните интереси на лицата. Вече ще могат да се обжалват предупреждението по чл. 28 ЗАНН, издадено при маловажен случай на нарушение, резолюцията за прекратяване на административнонаказателното производство и актовете на наказващия орган, когато са отнети вещи в полза на държавата - от собственика на вещта. Друга гаранция за упражняване правото на защита на лицата е увеличението на процесуалните срокове. Срокът за депозиране на възражения срещу съставения акт за установяване на административно нарушение се увеличава от 3 на 7 дни, а срокът за оспорване на наказателни постановления - от 7 на 14 дни. Така гражданите и бизнесът ще имат повече време да организират защитата на своите права и законни интереси. Регламентира се задължението на наказващия орган да изложи мотиви по отношение на вида и размера на наложената административна санкция, което е предпоставка както за по-ефективно упражняване на правото на защита, така и за по-голяма отговорност и отчетност от страна на администрацията. Следвайки заложените от правителството цели за развитие на електронното управление, се урежда възможността, при изрично заявено желание от лицето, за връчване на наказателното постановление чрез изпращане на съобщение до персонален профил, регистриран в информационната система за сигурно електронно връчване като модул на Единния портал за достъп до електронни административни услуги по смисъла на Закона за електронното управление. С оглед на развитието на дигиталното общество и запълването на празноти в закона се урежда териториалната компетентност на наказващите органи за нарушения, извършени в киберпространството - кой е компетентният орган. Предлага се в тези случаи компетентен да разгледа преписката да е наказващият орган, в чийто район е постоянният адрес на нарушителя или адреса на управление на едноличния търговец или юридическото лице. Когато нарушителят няма постоянен адрес в страната или едноличният търговец или юридическото лице нямат адрес на

управление в страната, компетентен да разгледа преписката ще е наказващият орган с териториална компетентност – гр. София. За първи път се урежда института на съкратеното съдебно производство при съдебния контрол върху законосъобразността на санкционните актове на администрация с цел ускоряване на процеса и намаляване натовареността на компетентните съдилища. Предвижда се при противоречива или неправилна практика по приложението на ЗАНН да се произнасят съвместно колегиите на ВАС и ВКС с оглед спецификите на административното наказване. Разширява се също така кръгът на органите, които могат да инициират тълкувателна практика на върховните съдебни инстанции чрез включване на Министерския съвет, всички министри и колективни органи на власт, създадени със закон и отговарящи за изпълнението на съответният нормативен акт, сред лицата, посочени в чл. 125 от Закона за съдебната власт.

Отговорна институция

Отговорна институция

Министерски съвет и неговата администрация

Адрес: София, бул. “Княз Александър Дондуков ” № 1

Електронна поща: gis@government.bg

Начини на предоставяне на предложения и становища

- Портала за обществени консултации (изисква се регистрация чрез имейл);
- Електронна поща на посочените адреси;
- Системата за сигурно електронно връчване <https://edelivery.egov.bg/> (изисква се квалифициран електронен подпис или ПИК на НОИ);
- Официалния адрес за кореспонденция.

Полезни връзки

Съвет за административната реформа - <https://www.strategy.bg/bg/advisory-boards/203/view>

Документи

Пакет основни документи:

[Проект на акт - вер. 1.0 | 08.01.2020](#)

[Проект на РМС - вер. 1.0 | 08.01.2020](#)

[Доклад - вер. 1.0 | 08.01.2020](#)

[Мотиви - вер. 1.0 | 08.01.2020](#)

[Консолидирана версия - вер. 1.0 | 08.01.2020](#)

[Частична предварителна оценка на въздействието - вер. 1.0 | 08.01.2020](#)

[Становище на дирекция "Модернизация на администрацията" - вер. 1.0 | 08.01.2020](#)

[Справка за постъпили предложения при предварителна консултация - вер. 1.0 | 08.01.2020](#)

[Становище на д-р Младен Младенов, получено по ел. поща \(5 февруари 2020 г.\) - вер. 1.0 | 06.02.2020](#)

[Становище на „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, получено по ел. поща \(7 февруари 2020 г.\) - вер. 1.0 | 07.02.2020](#)

[Справка за отразяване на предложенията и становищата - вер. 1.0 | 14.07.2020](#)

Консултационен документ:

Справка становища:

Коментари

[Коментари \(pdf\)](#)

[Коментари \(csv\)](#)

Автор: Харалампи Петров (30.01.2020 22:45)

14 предложения

9. Чл. 52в, ал. 4, т. 8 да отпадне.

Мотиви: Не може да се отнемат вещи, след като производството се прекратява, тоест след като няма да има наказание. След като се оказва, че нарушителят всъщност не е виновен, откъде накъде ще се отнемат вещи в полза на държавата?

10. От основния текст на чл. 53, ал. 2 не става ясно в какви случаи наказващият орган би могъл да връща АУАН на актосъставителя.

11. В чл. 58а, ал. 1 едномесечният срок от връчването на акта е твърде дълъг и следва да се съкрати значително!

Мотиви: Този срок съвпада със срока за издаване на наказателно постановление.

Теоретично е възможно наказващият орган да издаде наказателното постановление преди изтичане на срока за сключване на споразумение. В този случай нарушителят ще загуби възможността да сключи споразумение, което е в негов ущърб. По-добре тук срокът да е много по-къс, но поне да има възможност да изпревари наказващия

орган преди последният да е издал наказтелното постановление.

12. В чл. 58а, ал. 4, т. 10 след "банкова сметка" да се добави "и в какъв срок", а след "глоба" да се добави "или имуществена санкция".

13. Във всички новопредлагани разпоредби, където се използва думата "резолюция", тя да се замени с "постановление за прекратяване".

Мотиви: В административната практика "резолюция" е писмено изражение на управленско решение от страна на ръководен служител, задължаващо подчинените му служители да действат по указания начин. Резолюциите нямат правна сила извън низходящата йерархия на подписалия я ръководен служител.

В конкретния случай предлаганата "резолюция" ще има правни последици за трети лица - нарушител и пострадали, които са извън йерархията на подписалия я.

Следователно, употребата на понятието "резолюция" тук е неподходяща.

По-добре да се използва "постановление", защото това е утвърден и познат термин за подобен род акт. Имаме и вече познаваме "наказателно постановление".

Новопредлаганият документ ще има същия характер като наказтелното постановление, но с обратен знак - "постановление за прекратяване на административнонаказателното производство".

Още повече, чл. 52в, ал. 4 и 6 създават силно формален характер на документа, а ал. 7 на същия член даже предвижда обжалваемост пред съд!

14. Да се направи пълен преглед, и да се прецени дали чл. 64, буква "а" да не отпадне, тъй като ми се струва, че след промените няма да остане нито един от изброените в основния текст на члена документи, които да не подлежи на обжалване.

Автор: Харалампи Петров (30.01.2020 22:45)

14 предложения

Също бих искал да приветствам възприетия подход да се публикува консолидирана версия на предложенията за промени в нормативния акт.

Предложения по същество:

1. Чл. 28 - Ал. 2, т. 8 изцяло да отпадне; да отпадне и второто изречение на ал. 3.

Мотиви: Все пак чл. 28 се отнася за маловажните случаи. Отнемане на вещи в полза на държавата при маловажни случаи е меко казано непропорционално действие.

2. В чл. 43а, т. 2 са пропуснати „предприятия, учреждения, и организации“, са споменати в чл. 24, ал. 2. Двете разпоредби следва да се синхронизират по някакъв начин - или в чл. 43а, т. 2 да се добавят предприятията, учрежденията и организациите, или същите да се премахнат от чл. 24, ал. 2 при положение, че в същата алинея, с предложенията за изменение, се добавят юридическите лица. Ако всички предприятия, учреждения и организации са юридически лица, то те спокойно могат да бъдат махнати от чл. 24, ал. 2.

3. В чл. 43в, ал. 1 следва сериозно да се преобмисли текстът "след като изиска от него удостоверяване на самоличността му чрез документ за самоличност".

Изискването на документ за самоличност с цел удостоверяване на самоличността е полицейско правомощие и е абсурдно да се дава такова на пощаджия или на разносвач от куриерска фирма (вж. чл. 43б, ал. 2).

4. В основния текст на чл. 43г, ал. 1 не става ясно какво се прилага към преписката.

5. Чл. 51, ал. 3, т. 2 да отпадне.

Мотиви: Думата "лицето" в предходната т. 1 на чл. 51, ал. 3 има достатъчно широк смисъл и обхваща и юридическите лица и ЕТ. Следователно цялата т. 2 е излишна.

6. В чл. 52, ал. 5 е редно да се добави задължение на наказващия орган да уведоми нарушителя и пострадалите, че е върнал преписката на актосъставителя.

Справедливо е те да знаят за този развой на процедурата.

7. В чл. 52, ал. 6 предвиденият двуседмичен срок е твърде дълъг! Не е пропорционално и справедливо на нарушителя да се дава само една седмица за правене на възражения (вж. чл. 44, ал. 1), а на актосъставителя да се дават цели две седмици да си оправя "отстранимите нарушения на процесуалните правила", тоест, на народен език казано - да си оправя собствените бакии, които са резултат от незнание, неумение, нехайство, НЕМАРЛИВОСТ!

8. В чл. 52а, ал. 2, т. 5; чл. 52в, ал. 4, т. 6; чл. 57, ал. 1, т. 6 и чл. 58а, ал. 4, т. 6 думата би трябвало да е "законовите", а не "законните".

"Законен" означава "който съответства на закона", "законосъобразен".

"Законов" означава "който принадлежи на закона".

Автор: Калин Гавраков (28.01.2020 15:45)

Коментар 5

Предложение №15: Последен коментар.

Не виждам становища от ВСС как ще се отрази на натовареността на съдии и прокурори. Сега обединяват прокуратури, на ред са съдилищата, а ако се приемат предложенията, ще се тръгне обратно, за разкриване на прокуратури и съдилища.

Не виждам становища от министерства, които отговарят за прилагането на материални закони, за чието нарушение се налагат административни наказания.

Екологията е много специфична област, данъчната и финансова също, конкуренция и права на потребители, правила за движение и прочие, за да не се питат, МОСВ, МФ, МВР. МТС, МЗ, КЗК, КЗП и прочие ведомства, които имат отношение по налагането на административни наказания.

В самите материални закони не са предвидени споменатите споразумения и предупреждения, което ще направи приетите текстове „мъртви“.

Същото като с „общественото порицание“.

С оглед всичко по-горе, предлагам да се започне изготвянето на изцяло нов ЗАНН, като се отчете досегашната практика, предложения и опит.

С него да се и избегнат противоречия, относно давностни срокове, еднакво третиране на субектите и да се подобри, и ускори административнонаказателния процес.

Но не в името на бързината заради самата нея, а в справедливостта, общественя интерес и икономия на държавен ресурс.

Крайната цел е да се постигне справедливост за определено време, на определена цена, с които обществото да може да оцени, че е постигнат общественя интерес. Не на последно място с новият ЗАНН би било редно изрично да се отмени Указа за борба с дребното хулиганство, защото:

- през 1990 Народното събрание, практически отмени нормативната сила на указите;

- съгласно Конституцията, наказанията се налагат със закон приет по установения ред, а Указът е приеман от Държавния съвет на НРБ;

- лишаването от свобода, какъвто е ареста, може да бъде наложено след като съдията установи, че Указа е действащ (а той не е такъв), не противоречи на сега действащата Конституция (а той противоречи), и е СРАМ за нашите съдилища, че прогласяват решения, с които налагат наказание "арест" по Указа, което се оспорва по правилата на ЗАНН, за неуредените въпроси в Указа.

А, за да се разработи нов ЗАНН, първо трябва да установим какви са ни целите, средствата и методите, по които ще се преследват административните нарушения.

Виждам уклон ЗАНН да бъде прикачен и за реално състави на престъпления, което е недопустимо.

Автор: Калин Гавраков (28.01.2020 15:44)

Коментар 4

Предложение №13: Относно чл.82

Не виждам предложения да се изясни и да се прекрати противоречивата съдебна практика, по която има издадени тълкувателни решения, които по мое скромно мнение, не могат да преодолеят законодателната неяснота.

ТР № 2/12.04.2017 по т.д. №3/2016 - OCC от I и II колегия на ВАС на Република България, излезе със следното решение:

„След прекъсване на давността в хипотезата на чл. 82, ал. 2 ЗАНН при изпълнение на административното наказание „глоба“, се прилага давностният срок по чл. 82, ал. 1, б. „а“ ЗАНН“.

С това решение се разграничиха давностните срокове по ЗАНН от тези по ДОПК, но само за глобите, а за санкциите си остава 5 години (по правилата на ДОПК)

Редно е законодателят да сложи в ред и равнопоставеност давностните срокове за глоби и санкции, най-малкото защото законът следва да третира субектите еднакво.

Предлагам да се направят промени в смисъл да се уеднаквят давностните срокове за глоби и санкции.

Разбира се, редно е да има изричен текст, че давностните срокове по ЗАНН са специални спрямо други закони (най-вече ДОПК), защото при образуване на изпълнително дело от публичен изпълнител, да е ясно и безпротиворечиво, кой е давностният срок и да не се точат преписки 10 години при публичните изпълнители към НАП.

Предложение №14: Относно чл.83а, ал. 5 и ал. 8

Категорично съм против да се въвеждат препращащи текстове от административнонаказателно производство и то за юридически лица, към текстове от НК, които се отнасят само до физически лица, при това можещи да носят наказателна отговорност.

Юридическо лице не може !!! да участва в престъпление! Поне не и към днешна дата.

Въпрос на широка дискусия е, дали и за какви състави на престъпления да се въведе наказателна отговорност за юридически лица, но това въобще няма да стане в близките 5-10 години.

Моля да обясните как юридическо лице ще съдейства за разкриване на престъпление ?

Моля да обясните как юридическо лице ще носи отговорност ?! за обогатяване от престъпление ? Престъплението е извършено от физическо лице, и ако е внесло имущество в патримониума на юридическо лице, то облагата се отнема по съвсем друг ред.

Да, в англосаксонските правни системи има наказателна отговорност за юридически лица, но при континенталните правни системи (като нашата), още е футуристично бъдеще.

В предложените ал. 5 и ал. 8 прозира сянката на КПКОМПИ и тези текстове ще доведат до пълен и тотален хаос в съдебната практика.

Мисля са ни достатъчни специализираните съдилища и прокуратури, за да се прокарат подобни текстове и за общите съдилища!

Автор: Калин Гавраков (28.01.2020 15:42)

Коментар 3

Предложение №8: Относно текста на чл.58, ал. 1

Добре е да се обмисли да се въведе текст в смисъл за още една отстъпка от 20%,

ако лицето е посочило електронен адрес за кореспонденция по административнонаказателната преписка. Тази отстъпка да е неотменима дори при обжалването на издаденото наказателно постановление.

С това действие, лицето сътрудничи на администрацията и се спестяват разходи по връчване на наказателното постановление, ползване на призовкари в съдебното производство и прочие.

Ако желаете да се ускори процесът по налагане на административни наказания дайте смисъл обвинените лица да имат възможността да сътрудничат, което не значи автоматично, че признават и вина (за юридическите лица пък отговорността е обективна, безвиновна)!

В крайна сметка, ако наложеното наказание е в размер на 1000 лева, може да се получи отстъпка от 400 лева. Всеки може да се замисли ... да плати или да оспори, като разходите по измененията на АПК за юрисконсулт допълнително ще натоварят „сметката“, ако загуби и делото. Приблизително при загуба „сметката“ набъбва до около 1300-1400 лева, т.е. двойно.

Според мен с предложеното ще се стимулира да се оспорват само реално несправедливите наказания, а не както е сега, винаги.

Другата полза е, че вече наказаното лице влиза в евентуална хипотеза за повторност според материалния закон, по който е наказано. В повечето, за повторност наказанията са с четворен до десеторен размер. Всеки ще се замили, дали да плати, като в примера 600 лева и една или две години да „внимава“ или да оспори и възможността да загуби, да плати около 1400 лева и пак да е в положението за повторност.

Считам, че държавата трябва да поощрява признаването на вина по доброволен път, като за това, да дава частично и сериозно опрощение.

В крайна сметка, целта на ЗАНН и другите закони не е да се събират пари от наказания, а да се стимулира законосъобразно поведение на лицата.

Предложение №9: Относно срока в чл.58а, ал.1.

Моля погледнете Предложение №4: Относно връчването на АУАН-а и възможността по чл.43, ал.5 и срокът чл.44, ал.3

Предложение №10: Относно срока в чл.58а, ал.8.

Считам, че при доброволно признание, държавата следва да редуцира наказанието по-смело, а именно 60%.

Държавата ще спести пари, ако намали натовареността на съдебната система, а това може да стане, като се стимулира признанието по доброволен път.

Едно съдебно производство по обжалване на наказателно постановление на въззивно и касационно, струва не по малко от 500-1000 лева, които идват от бюджета на съдебната власт, който пък се пълни от джоба на данъкоплатците.

Т.е. държавата трябва да стимулира доброволното признаване на вина, още повече пък за дребни нарушения, за които се налагат малки суми за наказания (до 1000 лева).

За да те накаже държавата харчи повече, отколкото ще вземе от наложеното наказание.

Моля прочетете Предложение №7: Относно текста на чл.58, ал. 1, относно мотивите

Предложение №11: Относно чл.58б

Предлагам т. 2 и т. 3 да отпаднат.

Подробно изложени мотиви в Предложения №1 и 6

Предложение №12: Относно чл.59, ал. 1

Предлагам да отпадне възможността прокуратурата да има възможността да оспорва актовете на наказващия орган пред районен съд.

Съгласно чл. 62 от ЗАНН (стар и оставащ в сила) районен прокурор, съответно окръжен (за административен съд) може да участва в производството пред съда винаги ако пожелае.

Т.е. ако прокурор счете, че деянието не е административно, а е състав на престъпление, може да пледира пред съда, делото да се прекрати и да се изпратят всички материали в компетентната прокуратура.

Между другото и съдиите са длъжни ако в производството установят, че деянието не е нарушение, а състав на престъпление да прекратят делото и да го изпратят по компетентност в съответната прокуратура.

Считам, че тук въобще не се отчита и възможността дадена по чл. 70, буква „г“ стар и предложеният нов чл. 70, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, дори да има „схема“ между наказващия орган и наказаното лице, и да не се оспори издаденото НП, за да влезе в сила, и така лицето (в смисъл физическо, защото по нашето право наказателна отговорност носят само те, не и юридическите) да се освободи от наказателна отговорност на принципа “ne bis in idem”: никой не може да бъде съден или наказан два пъти за едно и също нещо; прокуратурата може да поиска да се възобнови административнонаказателното производство, в което да се прекрати и възбуди наказателно преследване.

Автор: Калин Гавраков (28.01.2020 15:37)

Коментар 2

Предложение №4: Относно връчването по чл.42

Предлагам да се добави ал. 3, като в нея може да се впише електронен адрес посочен в квалифициран електронен подпис /КЕП/.

Не всички обвинени в нарушение се стремят да се укрият, има и такива, които искат да докажат правотата си в съда. Моля дайте и тази възможност.

Как да стане това ... в АУАН-а да има изписан електронен адрес, на който обвиненото лице да има възможност да изпрати подписано електронно писмо с КЕП в поне седем дневен срок от връчването, с което действие да се започне електронна кореспонденция между административно-наказващият орган и наказаната страна. И тази кореспонденция да стане единствено възможен и законен канал за комуникация!

Почти всички административно-наказващи органи са второстепенни разпоредители с бюджетни средства, в редки случаи първостепенни. Досега поне те следва да имат квалифицирани електронни подписи в структурата на държавата, следователно електронни пощи, ако се извършва някаква дейност по така нареченото „електронно правителство“ и електронизация на управлението в администрацията.

Предложение №5: Относно връчването на АУАН-а и възможността по чл.43, ал.5 и срокът чл.44, ал.3

Тук се появява една времева „дупка“ от две седмици и няколко дни. Не ми е ясно защо срокът за предложението по чл.43, ал.5 не е същият, като двуседмичният срок по чл. 44, ал.3, и да се даде възможност на наказващият орган да получи всички документи, ведно с предложението и да решава само, след като са постъпили всички документи при него. Така ще се постигне бързина, пестене на ресурси и няма да се преразглежда един и същи казус два пъти.

Предлагам редакция на чл.43, ал.5, като срокът да е уеднаквен с този по чл.44, ал.3.

Във връзка с горното предлагам редакция на чл.52, ал.1, в следният вид:

„Чл. 52. Наказващият орган е длъжен да се произнесе по административнонаказвателната преписка в месечен срок от получаването ? по чл.44, ал.3, като задължително съобрази съдържанието на предложението по чл. 43, ал.5, ако е получено не по-късно от 3 календарни дни от изтичането на срока за получаването на преписката. В случаите по чл. 44, ал. 4 наказващият орган се произнася в деня на получаване на административнонаказвателната преписка.

Предложение №6: Относно съставяне на нов АУАН в хипотезата на чл.52, ал.5.

Предлагам да се добави ал.9 с текст:

„Съставянето на нов акт по чл.52, ал.5 не прекъсва давността по чл. 34 и чл. 34а.“

Ако го няма този текст, администрацията (наказващият орган) ще използва възможността за удължаване на срока за произнасяне по преписката, като връща за ново съставяне на акт. Така обвиненото лице ще се държи в едно неустойчиво положение и ще се използва за натиск да плати подкуп.

Не бива последствията за допуснати грешки от актосъставителя, да се носят от обвиненото лице и/или да има възможност за необосновано удължаване на административнонаказателното производство, с цел склоняване към плащане на подкуп.

Предложение №7: Относно текста на чл.52в, ал.7

Част от аргументите по Предложение №1 са напълно валидни и тук.

Идеята прокуратурата да оспори резолюцията за прекратяване на преписката ми се струва, че не е добра.

Прокуратурата винаги може да поиска да се прекрати производството по ЗАНН, ако деянието представлява състав на престъпление по НК.

Нека разтоварим и прокуратурата от несвойствени задачи и да не става, както се казва „на всяка манджа, мерудия“.

Не е сериозно да се прахосва толкова скъп ресурс на държавата, като съдебната система за оспорване на прекратяване на административнонаказателни преписки.

Що се отнася до пострадалите лица ... в случай на прекратяване на административнонаказателната преписка, имат пълната възможност да заведат граждански иск по ГПК и да си получат обезщетението, което съдът им присъди, по справедливост!

Автор: Калин Гавраков (28.01.2020 15:34)

Коментар №1

Поздравления за формата, в който е даден проекта – консолидиран.

Така може в цялост да се оценят предложенията.

Бих препоръчал дори да се направят изменения в Закона за нормативните актове, в смисъл предложения за обществено обсъждане на изменение и/или допълнение на нормативен акт да има задължително и консолидирана версия за публикуване.

Предложение №1: Чл.13

Предлагам вида наказание „обществено порицание да отпадне“

Не виждам никакъв смисъл от неговото съществуване.

Дори не мога да се сетя за един материален закон, който предвижда подобно наказание.

Предложение №2: Чл.28, ал.4

С тази разпоредба само ще се претоварят районните и административни съдилища.

Предлагам, в случай на хипотезата на чл.28, ал.1 за повторност (в едногодишният срок) при издаване на наказателно постановление, да може жалбоподателят (наказаната страна) да оспори и по същество предупреждението съставено по чл.28, ал.2 и връщано по ал.3.

Ако идеята е, да има възможност за оспорване, за да не се превръща едногодишният срок за повторност в необжалваем ... има известна логика, НО все пак не се говори в текста на чл.28, ал.1 за налагане на по-висок размер или по-тежък по вид наказание/санкция, както в специалните закони има дефиниция за повторност за влезли в сила наказателни постановления.

По мое мнение, предупреждението, не бива да има възможност за обжалване или протест и защото не е правораздавателен акт.

Адмирам спазването на традицията в Българското право, да се обжалват само актове засягащи пряко или косвено, права или интереси.

Не е немислима хипотеза на обжалване на предупреждение и докато трае съдебната фаза, да изтече срокът за повторност (една година).

Едногодишният срок има всички белези на преклузивен, а не на давностен, т.е. започне ли се съдебно производство, нито се спира, нито се прекъсва, а си тече.

Има ли смисъл да се натоварва съдебната система ?

Идеята пък прокуратурата да оспори предупреждението ми се струва, че не е добра.

И сега имаме проблем с прокуратурата, относно засега изключването от кръга на съдебен контрол на отказите за образуване на досъдебно производство (НПК чл.213).

Прокуратурата има цял отдел : „Надзор за законност“ и ако прецени, че наказващият орган е извършил закононарушение, има цял ред за постигане въвеждане на законоустановеното положение за законност от издаване на разпореждане до образуване на досъдебно производство. В този смисъл съм против прокуратурата да има правото да обжалва предупреждението.

Предложение №3: Относно прекъсване на давността

Предложените текстове на чл.34, ал.4 и чл.34а, ал.5

Считам, че изброените действия и последствия по чл.34а, ал.5, не са коректни, но само едно е недопустимо:

б. призоваване на нарушителя за участие в производството – НЕ няма никаква логика
Ако позволите с вътрешни актове, като в чл.34а, ал.5, т.6 да се прекъсва давността, тук ще се отвори не врата, а портал за злоупотреба от страна на администрацията. Всяко призоваване ще прекъсва давността, а няма краен брой призовавания. С това само ще се разкарват обвинените лица, с цел за пряк контакт с установяващия нарушението, което води и до корупция.

Предлагам да останат в чл.34а, ал.5 само действията (т.1, т.2, т.3, т.4 и т.5), за които има поредност на номерацията на административният акт и/или участват повече от едно лице и/или се ползва електронна комуникация.

В крайна сметка ... във всички тълкувателни решения на ВАС, че и на ВКС, отнасящи се до ЗАНН, ВИНАГИ са прокламирали, че за постигане на целите на наказанието/санкцията, се изисква бързина при налагането му и влизането в сила.

С предложението за т.6 от чл.34а, ал.5 от ЗАНН, не се печели бързина, а се отварят портите на корупцията.

Тази точка следва да се премахне, ако желаете ЗАНН да е антикорупционен, а не въвеждащ и поощряващ своеволия, и корупцията в администрацията.

Автор: Ненчо Спасевски (09.01.2020 09:34)

отхвърляне на промените

предвид многобройните нередности и правната несъвместимост на законопроекта с българския и европейския правов ред предлагам той да бъде изтеглен!

Автор: Ненчо Спасевски (09.01.2020 09:33)

Огромни давностни срокове

Новите давностни срокове са изключително високи! По-високи са от тези във всички страни на ЕС за подобни нарушения. Това е по същество стимулира администрацията да е мудна, а гражданина може да чака получаване на Акт и НП с години, за да може да го обжалва. По този начин всяка една процедура се опорочава и се нарушават разпоредби на ЕКПЧ

Автор: Ненчо Спасевски (09.01.2020 09:30)

противоконституционни разпоредби - огромни рестрикции и репресии

Разпоредбите за съставяне на АУАН в отсъствие на нарушителя чрез фиктивно "уведомяване" са драконовски мерки, които са непропорционални на заложената цел в закона и имат за цел да увеличат незаконосъобразно доходите на държавната хазна.

Напомням че според конституцията:

Чл. 35.

(1) Всеки има право свободно да избира своето местожителство, да се придвижва по територията на страната и да напуска нейните предели. Това право може да се ограничава само със закон, за защита на националната сигурност, народното здраве и правата и свободите на други граждани.

Настоящите разпоредби превръщат хората в крепостни селяни на своето постоянно местожителство, тъй като в противен случай рискуват да бъдат ударени с огромни глоби по най-различните видове нарушения, за които се ползва реда по АУАН без да разберат. По този начин те са лишени и от право на адекватна защита, тъй като наказателното постановление също може да бъде съставено в отсъствие на нарушителя и да реално нарушителя да бъде уведомен ЧАК когато ЧСИ потропа на вратата му.

Автор: Vae Victis (08.01.2020 23:40)

Обжалване на предупреждение

Протоколите за предупреждение не подлежат на съдебен контрол. Актовете, които не създават права и задължения, не могат да се обжалват пред съд. Такава е и съдебната практика. Тези актове са с предупредителен, превантивен характер. Те не са конститутивни актове, нямат сила на пресъдено нещо. Те имат алеаторен, евентуален характер за едно бъдещо и несигурно събитие, което може и да не настъпи.

История

Начало на обществената консултация - 08.01.2020

Приключване на консултацията - 07.02.2020

Справка за получените предложения - 14.07.2020

[Справка за отразяване на предложенията и становищата](#)

Окончателен акт на Министерския съвет
